

वत जरेव हिमानी मेव्यतां सुरतरङ्गिणी” उद्धटः ।
 कृष्णयत्तेन्यादयोऽपि यज्ञौ । “पावकं कृष्णवर्त्तनिम्” ८०
 ८, २३, १६, चित्तकवृत्ते च
 कृष्णवर्वर पुं नि० कर्म० । वर्वरभेदे (कालतलसी) राजनि० ।
 कृष्णवस्त्रिका स्त्री कर्म० । जलकालतायाम् राजनि०
 कृष्णवल्लो स्त्री कर्म० । १ कृष्णतलस्याम्, २ कर्कश्याश्च शब्द०
 ३ शारिवाभेदे राजनि० । [नि० स्त्रियां जातित्वात् ङीप्
 कृष्णवानर पुं स्त्री नित्यकर्म० । वानरभेदे गोलाङ्गूले राज-
 कृष्णविषाणा स्त्री कृष्णस्य मृगस्य विषाणा विषाणयुक्ता ।
 यजमानकण्डूयनसाधनद्रव्यभेदे । तत्स्वरूपादि कात्या०
 ७, २, उक्तं यथा “कृष्णविषाणां त्रिवलिं पञ्चवलिं वो-
 त्तानां दशायां बभ्रीत” २६ सू० “कृष्णस्य मृगस्य विषाण-
 युक्तां बभ्रीत आत्मनेपदाद्यजमानः, कीदृशीं त्रिवलिं य-
 न्यित्वययुक्तां पञ्चवलिं पञ्चयन्ययुक्तां वा । सा च प्रादे-
 शमात्री परिशिष्ट उक्ता तस्यादक्षिणावर्त्तेन बन्धनमा-
 न्नातमारुह्येन “त्रिवलिः पञ्चवलिर्वा दक्षिणाष्टव्यति
 सव्याष्टद्विक इति” कर्कः । “तथा कण्डूयनम्” सू० ३०
 “दीक्षितेन कर्त्तव्यम्” कर्कः । कृष्णमृगः विषाणं
 योनिर्यस्य । दीक्षितघात्र्ये मृगचर्मभेदे स्त्री । यज्ञो
 हि कृष्णः (कृष्णमृगः) स यज्ञस्तत्कृष्णाजिनं या
 सा योनिः सा कृष्णविषाणा” शत० ब्रा० १, २, १, २८,
 कृष्णवीज पुं कृष्णं वीजमस्य । १ रक्तशिष्यौ, जटाधरः
 २ कालिङ्गे दृष्टे न० राजनि० ।
 कृष्णवृन्ता स्त्री कृष्णं वृन्तमस्याः १ पाटलादृष्टे मेदि० २ माघ-
 पण्याम् अमरः । संज्ञायां कन् कापि अत इत्त्वम् ।
 कृष्णवृन्तिका गाम्भार्याम् । रत्नमा०
 कृष्णवेणा स्त्री भारतप्रसिद्धे नदीभेदरूपे तीर्थभेदे । “ततो-
 देवसुदेऽरण्ये कृष्णवेणाजलोद्भवे । जातिस्मरसुदे स्नात्वा
 भवेज्जातिस्मरणेनरः” भा० व० ८५ अ० । “सुनेणां कृष्ण-
 वेणाञ्च देवामाञ्च महारसाम्” भा० व० १८८ अ० ।
 कृष्णवेणायत्न “गोदायरी कृष्णवेणा कावेरी च सरि-
 हरा” भा० स० ६ अ०
 कृष्णव्रीहि पुं नित्यकर्म० । (केलेधान) व्रीहिभेदे ।
 कृष्णव्रीहिशालासुखेत्यादिना व्रीहीन् विभज्य सुयुते
 तद्गुणा उक्ता यथा “कृष्णव्रीहिवरस्तेषां कषाया-
 नुरसो लघुः” । “नैर्ऋतः परिदृष्ट्यै कृष्णव्रीहीणां
 नखनिर्भिन्नानाम्” कात्या० १५, ३, १४,
 कृष्णग न० कृष्णदश+पृथो० । स्वयमकृष्णे कृष्णदशायुक्ते वा-

ससि । “वासः कृष्णं कद्रु” “अकृष्णं कृष्णदशं वा
 तदाख्यम्” कात्या० २२, ४, १२, १३, । “स्वयमकृष्णं सत्
 कृष्णदशं वासः तदाख्यं कृष्णमित्यर्थः” सं० व्या०
 कृष्णशकुनि पुं स्त्री नित्यकर्म० । काके । “स्त्रीशूद्रश्वक-
 षणशकुनिशुनकादर्शनम्” पार० सू० ।
 कृष्णशा(सा)र पुं स्त्री कृष्णशसौ शारः (सारः) श्वलश्च
 “वर्णो वर्णेनेति पा० ४० । (कालसार) मृगभेदे रमानायः
 “कृष्ण(शा)सारस्तु चरति मृगोयत्न स्वभावतः” मनुः ।
 “कृष्ण(शा)सारे ददञ्चनुस्त्वधि चाधिज्यकार्मुके” शकु० ।
 स्त्रियां ङीप्
 कृष्णशालि पुं कर्म० । (केलेधान) धान्यभेदे । राजनि० ।
 “कृष्णशालिस्त्रिदोषघ्नोमधुरो दृष्टिद्विजितः । पुष्टिर्वीर्य-
 वर्जनश्च वर्षकान्तिबलप्रदः” राजनि०
 कृष्णशिषु पुं कर्म० । कृष्णशोभाञ्जने(कालसज्जना) । राजनि०
 कृष्णशिखिका स्त्री कर्म० । काकागुडाम् । (कालशिम)
 रत्नमा० [स्त्रियां स्वाङ्गत्वात् ङीप् ।
 कृष्णशृङ्ग पुं स्त्री कृष्णं शृङ्गमस्य । १ महिषे हेमच० ।
 कृष्णसख पुं कृष्णस्य सखा टच् समा० । १ अर्जुने तन्नामके
 २ अर्जुनदृष्टे च शब्दचि० । बाहुदेवतल्ययस्यत्वात्
 ३ कालजीरके स्त्री शब्दच०
 कृष्णसमुद्भवा स्त्री कृष्णा सती समुद्भवति सम्+भू-अच् ।
 कृष्णगङ्गायाम् । कृष्णः समुद्भयोयस्य कृष्णपुत्रे २ कामदेवादौ
 कृष्णसर्प पुं स्त्री नित्यक० । सुश्रुतोक्ते कृष्णकरे कालरूपे
 (केडटा) सर्पभेदे अहिशब्दे विदितः “आशीविषैः कृष्ण-
 सर्पैः सुप्तं चैनमदंशयत्” भा० व्या० ६१ अ० स्त्रियां
 जातित्वेऽपि संयोगोपधत्वात् टाप् । २ ओषधिभेदे स्त्री
 “वसन्ते कृष्णसर्पाख्या गोनरी प्राप्यते क्वचित्” सुश्रु०
 कृष्णसर्पप पुं स्त्री नित्यकर्म० । कालसर्पपे (रादसरिषा)
 राजनि० ।
 कृष्णसार पुं कृष्णसारवद् विषकादि । १ मृगभेदे “एषः कृष्णः
 प्रकीर्तितः इति” भावप्र० मृगभेदानभिधाय “जाङ्गलाः
 प्रायशः सर्वे पित्तहोमकराः सृताः । किञ्चिद्वातकरा
 अपि लघवोवलवर्जनाः” इति तन्मांशुणाटक्ता “एषः
 कृष्णमृगः स्मृतः” कन्दो० प० । स्त्रियां ङीप् । कृष्णः सा-
 रोऽस्य । २ मृगहीदृष्टे शिशंपाटके च मेदि० ।
 ४ खदिरदृष्टे शब्दरत्ना० । शिशंपाटके स्त्री शब्दचि०
 कृष्णसारङ्ग पुं कर्म० । मृगभेदे “कृष्णसारङ्गं मेध्यमभावे
 लोहितसारङ्गम्” कात्या० श्रौ० ७, ६, २१ । “कृष्णः श्यामः